

HEGEDŰS GYÖNGYI

vannak nők

vannak nők,
nasztaszja filippovna,
akiknek testéből
nem húzódik vissza a homályba
születéskor a víz ringatása.
egyszerű magzati reflex,
hogyan élnek.
nem mérlegelnek.
csak szeretnek.
ha ölelnek, testemen áttündökölnék.
de miért, hogy múltjuk, jelenük, jövőjük
mindig a maga arcát
formáló kopoltyúívek?

a vér sötétje

nem tudom miért kell
a fényhez a vér sötétje,
nasztaszja filippovna.
hogyan ne csak létezzen,
de cselekedjen, történjen.
hogyan ne emlékekben tárolja a múltat,
hanem mint a fiúk szülőfalumban:
a borbélyműhely vakolatdarabjában,
amibe belekeverték kötőanyagként
a férfihajszálakat.
a testet megjárt anyag
freskó-hullásában.

